Граф Разумовъ

Отказалъ се Кашя да ми пиша, що Хаджи-
Милия ми Колесница да ми пиша, отишли
ми се и воля и мирахъ да ми пиша, знаетъ
~~го еще да го пурне въ трудно положение~~
а едно отъ правила го на ярко ми е
было, да гледамъ съ всички усилия
и съ всички залуди аз мой страни
де не бъдя въ тягости другому да
го на пурвамъ въ трудно положение,
какво бо право имамъ аз да разви-
вамъ спокойствиего на другого да
го пурвамъ за собственото си спо-
койствие въ неизгодно положение
предъ другого.

Ако аз бъдъ въ положение на миналото
си, аз бъдъ на кръвъ и сълзи: Ке-
сериемъ да ерпимъ, велядъмъ е валлах
смисъ; но сега гледа що е мое Кол-
ко товари коня си, поръкъ е мъ-
ко тежка си, и мисъ пурвамъ на полъ
дъ ли ходъ малко по-леки
товаръ, ~~а то~~ въ определенъ ми
до нъ ден, а то въ бъдещъ случай
другъ пътъ аз бъдъ казалъ по-добъ
го: Гледай вирее Чорде дрее де
вирее. На было що было, главното
ми е было да на горя е валлах другого
му аз не изгорях, що тъй ми
му дъ се не вирее го до Колесото е отъ
мене за вилено валлах не съмъ стори
ръ. Сега може да де е пръвъ пъ
въ що аз, предъ другите по усилия об-
стоятелства, въ въ бъдъщето на го бъдъ
ще да захвърлъ въ положение дъ
да Чрез подобрениетъ въ разумъ
ти.

Аз въ моя да употребъ времето
си пръвъ г. Сарджи Зиди ми Чоглидъ
Бекъ обаче г. Сръдъчи Зиде Чеке е Чаш
кой то ми е подъ дъ и принудъ на сдъ
тъ пъ и с Чеченъ Чоглидъ
ръ обстоятелствата и главного неизвестно
сть на моето положение не прави
уводнитъ въ замене на мъ
стъ аз Кадъ, но го пъ
го да Чекъ го не съмъ аз сам слъ